

Cap a on anem?

Aquest és un dels motius d'angoixa més important que a hores d'ara tenim tots plegats i no hi ha gaire ningú que s'atreveixi a respondre l'interrogant, ens manca l'horitzó. Costa veure'l en l'àmbit personal, de país i com a societat. Viure en la incertesa crea un malestar profund, però sobretot pot comportar dues reaccions negatives, la paràlisi i el tancament o el que és el mateix la resignació i l'accentuació de l'individualisme. Seria un atreviment pretendre donar respostes, però en canvi no podem defugir l'anàlisi de la realitat, de reflexionar el més lúcidament possible sobre on som i com hi hem arribat. Només amb un coneixement profund de la situació, de les causes que ens hi han portat, podem contribuir a orientar el futur, tancar els ulls porta a l'abisme. Com diu el filòsof Francesc Torralba, ens cal tenir consciència per superar la dificultat.

Fa pocs dies Michel Camdessus, exdirector del Fons Monetari Internacional i exgovernador del Banc de França, deia en una conferència que el primer que calia fer era reconèixer el fracàs absolut del sistema econòmic en el que estem degut a errors tècnics i a faltes morals, i de com el neoliberalisme desfermat havia acabat amb qualsevol possibilitat de millorament de la major part de la població mundial, ans al contrari ha fet perdre també alguns dels avenços socials que s'havien assolit amb molt d'esforç en el món més desenvolupat. Confessava una discussió amb la desapareguda M. Thatcher en la qual la presidenta de la Gran Bretanya sostenia que l'ètica no s'havia de barrejar amb l'economia. Ni que sigui tard, resulta allisonador que algú que ha tingut una gran responsabilitat en l'economia mundial durant algunes dècades s'adoni del desastre i de com cal un canvi profund en la política i en l'economia.

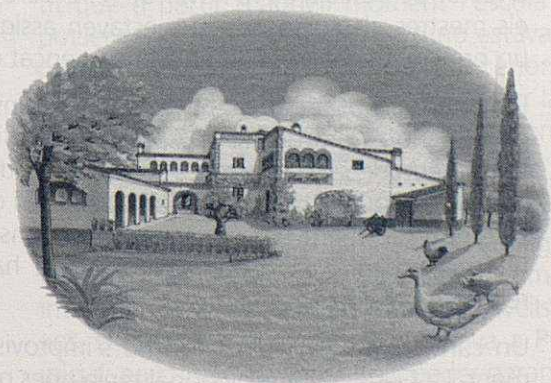
Així doncs, les raons per les quals estem on som no arrenquen de la crisi que esclatà el 2008 sinó que vénen de molt abans, de quan representa que s'estava bé i tot plegat es fonamentava en el simple guany, des del personal al dels estats, amb la falsa creença que el creixement podia ser constant o en tot cas sotmès a uns cicles previsibles. De quan s'ha anat imposant un plantejament de la política on la democràcia es podia mantenir en la simple formali-

tat, allunyada cada vegada més de l'autèntica participació, i on no compta el servei sinó els mitjans per mantenir-se en el poder. De quan s'han difós uns valors que redueixen la persona a un subjecte amb capacitat de consum, per aconseguir tot tipus d'objectius materials i sense preocupació pels espirituals. Amb aquests ingredients ja no és una qüestió de cicles o d'alternances, és el sistema el que ha fet fallida i ha arrossegat a gran part de la població a la pobresa i a no poder-se imaginar el futur.

Davant d'aquesta situació ja no serveixen els pedaços ni les cures paliatives, s'haurà d'actuar amb fermesa sobre les causes mentre entre tots atenem als que més pateixen. L'economia ha d'estar al servei del bé comú i així, potser per primera vegada, moltes persones fan l'experiència de la gratuïtat, de com el compartir i l'acolliment dóna un altre sentit a la vida. Tampoc hi ha excusa per no posar els dons que cadascú tenim al servei dels altres, ja que les solucions no vénen per si soles, ni donades per les administracions. Però en aquest marc també apareixen el populisme i la demagogia per aprofitar-se de la desesperació, en aquest cas ens caldrà un petit record de la història o de la pròpia memòria personal per assegurar que no hi ha camins fàcils. També s'haurà de fer neteja a la política per recuperar la dignitat que no hauria d'haver perdut. Finalment, ens caldrà promoure i difondre valors i virtuts que no descuidin cap vessant de la persona.

Jaume Dantí i Riu

Can Farell

FAMÍLIA RIERA - GARCIA

Telèfon 93 844 87 07

Fax 93 844 65 36

www.canfarell.com

e-mail: info@canfarell.com

08187 Santa Eulàlia de Ronçana

Vallès Oriental (Barcelona)